

[Tom Behnke]

keparti ønsker at få forslaget tilbage i udvalget, og det er hans gode ret.

Hr. John Vinther argumenterer med, at der er mange uløste problemer. Jeg vil gerne have et eksempel på bare ét uløst problem. Jeg vil gerne spørge, om der ikke under udvalgsarbejdet har været rig lejlighed til at få afklaret de eventuelle spørgsmål, der kunne være.

Normalt forlanger man kun en sag tilbage i udvalget, hvis der er fremkommet nye oplysninger, eller hvis tingene har ændret sig og man derfor er nødt til at diskutere sagen igen, men det er ikke det, der er tilfældet her. For mig at se vil man have forslaget tilbage i udvalget for at trække tiden ud, og jeg vil gerne høre, om det er en korrekt opfattelse.

Justitsministeren (Engell):

Allerede under førstebehandlingen gav jeg udtryk for, at forslaget efter regeringens opfattelse er uhensigtsmæssigt og også på visse punkter overflødigt, til trods for de gode intentioner, der ligger bag forslaget, og jeg må sige, at vores opfattelse ikke har ændret sig undervejs. Vi mener ikke, at de ændringsforslag, der nu er fremkommet, gør forslaget bedre, måske snarere tværtimod.

Vi mener ikke, der er behov for en ændring af reglerne om båndtvang for hunde. Den nuværende ordning, hvorefter der i politivedtægterne er adgang til at regulere det, fungerer godt, og jeg mener ikke, at der er behov for mere generelle regler på det område.

Hertil kommer, at bestemmelsen om båndtvang sammenholdt med bemærkningerne til denne bestemmelse er uklart formuleret. Jeg er glad for, at der er blevet anmodet om, at forslaget kommer til en fornyet behandling i Folketingets Retsudvalg, fordi der rent faktisk er flere konkrete problemer i forslaget, som jeg mener man bliver nødt til at forholde sig til.

Det siges i bemærkningerne, at reglerne om båndtvang ikke skal gælde i f.eks. parker, men det er vigtigt at gøre opmærksom på, at det ikke står i selve lovteksten, og i øvrigt kan der vel også opstå fortolkningsspørgsmål med hensyn til, hvad der forstås ved en park. Alt i alt tror jeg, at de regler, der foreslås om båndtvang, bliver meget svære at administrere og håndhæve.

Jeg vil i den forbindelse også pege på nogle problemer med ændringsforslaget til ikrafttræ-

delsesbestemmelsen. Efter ændringsforslaget skal loven træde i kraft allerede den 1. juli i år og gælde for hunde, der er født efter denne dato. Jeg vil jeg gerne spørge forslagsstillerne, om det betyder, at hunde, der er født før denne dato, ikke skal føres i bånd, mens der skal være båndtvang for hunde, der er født senere. I så fald tror jeg, der bliver store problemer med at håndhæve reglerne, og vi får svært ved at forklare hundeejerne, hvorfor der gøres forskel. Jeg mener, at forslagsstillerne og de, der har stillet ændringsforslaget, bliver nødt til at forholde sig til det spørgsmål, sådan som ændringsforslaget nu er formuleret.

Jeg forudser også, at de regler, der foreslås om registrering af hunde, vil give anledning til mange praktiske problemer. At registrere samtlige hundefødsler, -dødsfald, -overdragelser, -flytninger osv. vil efter min opfattelse resultere i en utrolig omfattende og bureaukratisk ordning, som kun vil være til meget lille, måske slet ingen, nytte. Det er et stort og kostbart apparat, der skal sættes i gang, både for at foretage registreringen og for at håndhæve den. Man skal også gøre sig ganske klart, at der bliver tale om en merudgift til opbygningen af et ikke ubetydeligt administrativt apparat, og man kan spørge: Til glæde og gavn for hvem?

Det fremgår af forslaget, at justitsministeren skal fastsætte nærmere regler om mærkning, registrering og gebyr, men jeg går ud fra, at der heri ligger, at registreringen kan henlægges til en privat organisation, sådan at det offentlige ikke belastes af ordningen. Fastsættelsen af nærmere regler må nødvendigvis drøftes grundigt med de private organisationer, som skal foretage registreringen. Derfor mener jeg ikke, at det vil være praktisk muligt at få etableret en sådan ordning inden den 1. juli i år.

Endelig vil jeg godt knytte en bemærkning til den foreslåede bestemmelse om, at politiet efter rådslagning med en hundesagkyndig kan lade en hund aflive, hvis den har skambidt et menneske. Jeg har tidligere sagt, at jeg mener, de regler, der i dag er i loven, er fuldt tilstrækkelige.

Det fremgår af bemærkningerne til den bestemmelse, man nu ønsker at sætte ind, at afgørelsen om at lade hunden aflive ikke skal kunne indbringes for en administrativ instans. Jeg mener under alle omstændigheder, at det